

Podróże dalekie i bliskie

Część z nas twierdzi, że urlop należy zaplanować przynajmniej raz w roku. Inni z kolei – wykorzystują każdą wolną chwilę, aby peregrynować i odkrywać nowe lądy. Podróżowanie daje możliwość poznania nowych osób, zderzenia się z inną kulturą, kuchnią, zwyczajami oraz zachowaniem tubylców. Zawodowi podróżnicy są to zwykle osoby otwarte, pewne siebie, przedsiębiorcze i dobrze zorganizowane. Charakterystyczna dla nich elastyczność daje im możliwość odnalezienia się w każdej sytuacji.

ROZMOWA:

- Czy lubisz podróżować? Dlaczego?
- Jak często organizujesz swoje podróże?
- Czy o delegacji służbowej można mówić w kontekście podróży?
- Jakie kraje zwiedzałeś? Gdzie byłeś? Co utkwiło w Twojej pamięci?
- Jaka podróż Cię rozczarowała? Dlaczego?
- Jaką wycieczkę polecilibyś rodzinie z dzieckiem, singlowi, parze, która szuka sympatycznego miejsca na romantyczną randkę?
- Co chciałbyś zwiedzić, zobaczyć? Jakie kraje i kultury Cię fascynują?
- Czy masz jedno miejsce, do którego często wracasz?
- Jaki jest cel Twoich podróży?
- Czy znasz jakiegoś podróżnika popularnego w Twoim kraju, na świecie?

Boso przez świat – krótka rozmowa z Wojciechem Cejrowskim, znanym polskim obieżyświatem

Wojciech Cejrowski to znany i ceniony podróżnik. Peregrynował dotąd ponad 60 krajów na sześciu kontynentach. Jego ulubionym miejscem jest jednak Amazonia. Fascynują go codzienne rytuały oraz życie Indian. Co ciekawe, jako publicysta, jest autorem podróżniczego bloga oraz kilku książek opisujących egzotyczne ekspedycje. Pierwszy program telewizyjny z jego udziałem był nagrany i emitowany w latach 1992 – 1994. Od tego momentu Wojciech Cejrowski, pseudonim „WC” ma na swoim koncie 11 programów telewizyjnych, z czego do najśłynniejszych należy „Boso przez świat” (emitowany w latach 2007 – 2009).

SŁOWNICTWO:

Proszę dopasować

1.	fota	a.)	obeznany
2.	komóra	b.)	zdjęcie
3.	otraskany	c.)	telefon
4.	golas	d.)	mężczyzna
5.	latać na golasa	e.)	robić zdjęcia
6.	facet	f.)	widzieć coś dobrze
7.	mieć dobre oko	g.)	ktos nagi, bez ubrań
8.	pstrykać zdjęcia	h.)	biegać nago, bez ubrań

Od piątku (6 marca), w Galerii Łódzkiej zobaczyć będzie można wystawę "Kanony Piękna", na której obejrzymy zdjęcia autorstwa Wojciecha Cejrowskiego. Przy okazji tej wystawy, publikujemy wywiad z autorem fotografii.

Dziś zdjęcia robi się telefonem. Rzeczywistość można uchwycić niemal zawsze i wszędzie. Czy oznacza to, że każdy stał się fotografem-reportażystą? Może bliższe jest jednak stwierdzenie, że wśród dobrych „fot” uda się czasem zrobić jedno dobre zdjęcie?

Nie mam [komóry](#) i nie planuję mieć, póki istnieją telefony stacjonarne. Zdjęcia robię normalnym aparatem fotograficznym. Aparat taki jest zbyt duży i ciężki, żeby go stale nosić przy sobie a zatem... na fotografowanie wyprawiam się jak na polowanie - celowo, specjalnie po to, a nie przy okazji czegoś innego. Skoro się wyprawilem celowo, to cała moja uwaga skupiona jest na tym jednym celu - żeby w danym miejscu i czasie zrobić dobre zdjęcia. Tak pracuję - nie strzelam przypadkowo. To wszystko, plus egzotyczne miejsca w których jestem, plus doświadczenie i ma się dobre wyniki.

Wie Pani, ja nigdy nie oszczędzałem kliszy, jeszcze w czasach przed aparatami cyfrowymi, przywoziłem z jednej wyprawy po pięć tysięcy zdjęć. To był wtedy spory pakunek sam w sobie - te wszystkie klisze. Dzisiaj to jest jedno pudełko z kartami pamięci. Kiedy człowiek robi wiele zdjęć, to potem ma z czego wybierać. Ma też sporo zdjęć nieudanych do wyrzucenia (śmiech). Po trzydziestu latach jestem dobry, [otrzaskany](#), wiem co robię, ale i tak wychodzi mi tylko jedno bardzo dobre zdjęcie na 50-100 zrobionych. Reszta - kosz, albo pamiątki dla wnuków, bo... Nasz dziadek był w miejscach, których już dzisiaj nie ma i [ganiał](#) po dżungli [na golasa](#) z dzikimi [golasami](#). (śmiech).

Idąc tym tropem, w programie Marka Seigera, Ben Lowy powiedział, że w dzisiejszych czasach liczy się wyłącznie autopromocja. Zdjęcia sprzedawane są magazynom za zaledwie 25\$. Fotografia reportażowa przestaje być zawodem dla wybranych, dla specjalistów. Popularne stały się również ekstremalne foto-podróże „na linię frontu”. Liczy się przygoda i chęć zobaczenia własnego nazwiska pod zdjęciem. Czy uważa Pan, że to dobry kierunek? Liczy się efekt, a nie warsztat? Liczy się sława, a nie profesjonalizm?

Po pierwsze nie wiem co to za [faceci](#), których Pani cytuje. Po drugie ja moich zdjęć nie sprzedaję po 25\$, bo mnie na to nie stać. Wyprawa badawcza do dżungli kosztuje... 15-25 tysięcy dolarów. Żeby zwrócić same koszty trzeba by sprzedać 600 zdjęć po 25? Niewykonalne. Moim zdaniem trzeba się cenić i wtedy nas wyceniają lepiej niż 25 za sztukę. I liczy się wszystko to, co Pani wymieniła razem wzięte: efekt plus warsztat plus sława - czyli nazwisko autora zdjęć plus profesjonalizm. Dobre nazwisko pomaga, a jak się ma efekty i do tego dobry warsztat, a także profesjonalne podejście do sprawy, to można ze zdjęć reportażowych dobrze żyć. Ja utrzymywałem się z tego przez wiele lat i mógłbym nadal dobrze żyć z samych tylko zdjęć.

To, że dzisiaj każdy [ma](#) przy sobie aparat, wcale nie oznacza, że konkurencja jest mocniejsza. Ona jest bardziej liczna, ale nie mocniejsza. Więc jeśli ktoś ma w sobie talent, [dobre oko](#) do fotografii, niech się nie zniechęca faktem, że „wszyscy robią zdjęcia”. Wszyscy [pstrykają](#), ale dobre zdjęcia... może to właśnie Ty robisz te dobre.

(...)

Który z fotografowanych kanonów piękna zadziwił Pana najbardziej?

Patyki w nosie - o tym czytałem jeszcze w dzieciństwie, ale kiedy pojechałem do Amazo-
nii, okazało się, że patyk w nosie to margines. O wiele więcej patyków Indianie wtykają
sobie dokoła ust. Chcą w ten sposób pokazać wrogom, że są krewnymi jaguara i mają
takie „wąsy”, jak kot. A skoro są krewnymi jaguara, to lepiej ich unikać.

Z Wojciechem Cejrowskim rozmawiała Magdalena Wieczorek, 5 marca 2015 roku. Cały wywiad na
stronie:

[https://dzienniklodzki.pl/wojciech-cejrowski-kiedy-robi-sie-
-zdjecia-trzeba-sie-zachowywac-jak-mysliwy-na-polowaniu/ar/3774887](https://dzienniklodzki.pl/wojciech-cejrowski-kiedy-robi-sie-
-zdjecia-trzeba-sie-zachowywac-jak-mysliwy-na-polowaniu/ar/3774887)

ROZMOWA:

- Dlaczego ludzie lubią robić zdjęcia podczas swoich podróży?
- Czy kolekcjonujesz zdjęcia z podróży, wywołujesz je, zbierasz w albumach papierowych, a albumach cyfrowych?
- Jak często wracasz do zdjęć z przeszłości?
- Czy lubisz chodzić na wystawy zdjęć znanych podróżników?
- Czy masz jakiegoś podróżnika, którego lubisz, cenisz, śledzisz publikowane przez niego zdjęcia?

Pustynia Danakilska nie jest miejscem chętnie odwiedzanym turystycznie, a to za sprawą częstych porwań turystów, które miały miejsce w przeszłości. Każda wycieczka w tym kierunku powinna być zorganizowana przez lokalne biuro podróży i odbywać się przy eskorcie żołnierzy. Dlaczego niektórzy z nas marzą o tej destynacji? Być może, to najgorętsze miejsce na Ziemi fascynuje swoim krajobrazem. Dymiące stożki wulkaniczne, gorące źródła, pola siarki czy zastygłe lawy sprawiają, że na Pustyni Danakilskiej pojawiają się karawany. Spękana ziemia jest źródłem magnezu, potasu oraz soli kamiennej, pochodzącej ze słonych jezior. Sól transportowana jest na wielbłądach w postaci tabliczek, zwanych „amole”, które kiedyś były walutą.